

GAZETA POLSKA

W BERLINIE

Dla Niemiec i Austrii pod opaską przesyłka dwa razy tygodniowo 1.80 mk.

Dla Francji, Włoch, Ameryki itd. przesyłka dwa razy tygodniowo 2.50 mk.

z bezpłatnym dwutygodniowym dodatkiem „LESZEK”

Oświata i praca —
Naród zbogaca.

GAZETA POLSKA W BERLINIE wychodzi dwa razy tygodniowo w środę i sobotę. Przedpłata ćwierćroczna z dodatkiem „Leszek” wynosi na pocztach cesarstwa niemieckiego 1.25 mk. — w Berlinie z odnośnikiem do domu kwartalnie 1.50 mk miesięcznie 50 fenigów. — Ogłoszenia po 15 fenigów od wiersza drobnojęzykowego pojedynczo. Reklamy po 30 fenigów. — Wszelkie listy należy przysyłać do Administracji „Gazety Polskiej w Berlinie” Veteranenstr. 8. pieniądze pod adresem: F. Załachowski. Rękopisów się nie zwraca.

I na obczyźnie
Pamiętaj o Ojczyźnie

Redakcja i Administracja znajduje się w Berlinie przy Veteranenstrasse 8.
„LESZEK” wychodzi w sobotę po I-szym i 15-tym każdego miesiąca.

GAZETA POLSKA

z bezpłatnym dodatkiem „LESZEK”

kosztuje na wszystkich pocztach w państwie niemieckim

kwartalnie 1,25 mk.,

w Berlinie i Helbra w ekspedycji, w agentów z przyniesieniem do domu

kwartalnie 1,50 mr.

miesięcznie 50 fen.

Rozum dyplomatyczny.

(15. Stowarzyszenia).

Jak świat istnieje, łączono się zawsze w grupy, aby być silniejszymi — naprzód w świecie zwierzęcym, potem i ludzkim. Ze stowarzyszenia jednostek powstały narody i państwa aż do dnia dzisiejszego — a połączenia różnych państw w jedną całość i dziś w praktyce, dla znalezienia tem pewniejszej siły przeciw zachciankom sąsiadów.

Dla nas Polaków, rozerwanych na trzy kawały polityczne a nie swojskie, rozproszonych po całym świecie, między obcymi, nawet w centrach życia nam nieprzyjaznego, jak to w rozdziale o emigracji naszej wypowiedzieliśmy, potrzeba łączenia się w towarzystwa, dla zachowania swej odrębności narodowej w języku i zwyczajach — jest arcyważną koniecznością.

I tego też powodu łączymy się wszędzie, choćby w najmniejsze kolka i staramy się w nich ożywić nasze dążności narodowe, utrzymując z sobą polski język i ducha i stojąc na straży naszej narodowej spuścizny.

Ażby stowarzyszenia nasze pod każdym rządem obcym były możliwe, należy nam takowe urządzać pod dozwolonymi przywilejami i prawami, a starać się wyrzucić z nich wszystko, coby rządowi nas śledzącemu było nieprzyjemnem, to jest nieprawnem.

Najwięcej dozwoloną formą tych stowarzyszeń są cele zabawy pod wszelką postacią — więc; nam należy ten cel głównie mieć na oku. Wszelako na tej drodze tak szerokie dla nas pole do pracy narodowej, iż niepotrzebujemy narzekać na podobne ograniczenie, ale właśnie pod postacią zabawy pielęgnować wiarę naszą, język i miłość Ojczyzny, aby takowe kwiaty w kolkach naszych dla zabawy — nam na zbawienie.

Podobne towarzystwa dla zabawy powinny, na wzór i obcych towarzystw krajowych, rządowych, składać się z mężczyzn, przypuszczając pięć piękna tylko do zabaw publicznych, lub z kobiet i dziewczę, prowadzących do szlachetnych celów filantropijnych, dopuszczających pięć mężką tylko do zebrań publicznych i także zabaw, gdzie takowe potrzebne się okaza. Jestnie

towarzystwa śpiewaków łączą w zebrań oba rodzaje.

Bardzo jest potrzebne, aby w każdym miejscu istniejące towarzystwa łączyły się znowu w jedno wielkie, z celem zobowiązanego wspierania się i czynności ogólnych w razie potrzeby. Centralność stowarzyszeń z zobowiązanymi gwarancjami istnienia może się rozciągać i na całe prowincje i na kraj cały.

Takim sposobem posiadać będziemy organizacje, które w razie danym łatwo się porozumieć mogą i przedsięwzięć połączone kroki dla spełniania zamiarów potrzebnymi się okazujących.

Gdzie prawa nie ograniczają działalności jednostek i grup, tam wszelkie podobne stowarzyszenia mogą mieć otwartą larwę narodową. Działalność polityczna ludzi dla takich grup pracą, otwartą, łączącą się z działalnością moralną i estetyczną pięć obu.

Jeżeli towarzystwa potrafią w ten sposób się zorganizować i połączyć w jedno centralne zjeżdżenie, wielka praca dla sprawy narodowej tym sposobem została rozpoczęta i jest w takim jednoczeniu gotowy materiał dla wykonywania wszelkich przedsięwzięć na każdym polu narodowości — albowiem dostatecznym wtedy będzie zebranie delegacji, aby się w każdym razie porozumieć zamiary rozgłosić i uradzić.

Slawnym celem towarzystw przy ucziwej zabawie, wzajemności pomocy, wsparcia nauki i oświaty ogólnej — niech będzie oszczędność, aby każde posiadało mały fundusz rezerwowy na nieprzewidziane wydatki i część zbiorów mogło rocznie poświęcić dla skarbu narodowego, którego zbieranie jest dziś najważniejszym dla Polaków zamiarem. — Fundusze rezerwowe są na wszystkich przedsięwzięciach niezbędnymi, nawet i dla zabawy.

Przystęp do takich towarzystw otwarty dla obcych, działalnością ich się interesujących, ale przyjęcie na członka może być tylko Polakom dozwolone i to wedle istniejących przepisów, lub wyjątkowo i cudzoziemcowi, jeżeli się dał poznać jako prawdziwy, przekonany przyjaciel naszej sprawy narodowej.

Zebrań towarzystw powinny się zapieścić, oprócz roztrząsania spraw wewnętrznych i kształceniem członków na polu narodowym; odczytami, rozprawami, przedstawieniami utworów poezji i sztuki — a wszystko w kierunku narodowym. Wszelkie dążności polityczne i propagandy odcieni politycznych powinny być zebrań towarzystw na zawsze wygnane, albowiem Polak należy do jednej partji w polityce to jest do narodowej, odbudowującej niezależność ojczyzny drogą legalną, ojczyzny polskiej, chrześcijańskiej.

Jedna wiara, jeden język, wolność dla wszystkich równa na podstawie chrześcijaństwa, miłość Boga i bliźniego, miłość ojczyzny — oto jest program polityczny Polaka. Reszta pomysłów na drodze polityki nie należy dziś do

nas i nie będzie naszym zajęciem, dopóki nie odbudujemy niezależności przed stu laty nam odebranej, kiedyś właśnie te zamiary konstytucją 3-go Maja w czyn wprowadzić chcieli. Ta ustawa jest punktem wyjścia naszego — i na podstawie ustawy nowa Polska odbudowana zostanie.

Gdzie jest możliwem, należy i tworzyć organy publiczne towarzystw, czasopisma, których istnienie zagwarantuje grupa tych towarzystw jednego miasta, jeżeli to możliwe, lub jednej prowincji. Zadaniem tej prasy będzie narodowa oświata, nauka oraz poznanie czytających z postępem i dążnościami całego świata. Wszelkie publikacje perjodyczne lub chwilowe, pracujące przeciw jednoci pojęć politycznych narodowych należy stawiać pod pręgierz krytyki w tych organach, aby jad ich tajemny nie zatrwał warstw naszego społeczeństwa, zachował takowe czystym aż do końca, wiecznym tradycji naszego narodu na zasadzie wiary ojców naszych i prawdziwej miłości ojczyzny.

Wydawanie pism dla ludu polskiego w zakresie nami podanym, tam gdzie są do tego zasoby, może być także pierwszorzędnym zadaniem — rozpowszechnianie ich tanio lub daremnie, czynnością pojedynczych członków czas i sposób do tego posiadających.

Filantropijne instytucje, jako to wzajemna pomoc w przedsięwzięciach, meszczeniach, chorobach i t. p. należą również do czynności polskich towarzystw i ścierać będą ten łańcuch miłości, jakim wszystko polskie się wiązać powinno.

Jak widzimy na tem polu jest wiele do czynienia we wszystkich prowincjach naszego kraju, pod wszelkiemi rządami nam przyjaznymi lub nieprzyjaznymi, w granicach wszelkich praw miejscowych. Zjednoczenie zaś ogólne stanie się dla nas zarodkiem siły naszej w zgodzie i może wytworzyć jednolitą działalność i na polu politycznym, gdy czas przyjdzie odpowiedzi — albowiem nie jest tak ważnym dla nas dzisiaj, jak nagromadzenie materialnych zasobów — skarb narodowy — i gotowa organizacja, za pomocą której w jednej chwili do działania wziąć się nam będzie można.

(C. d. n.)

Z zaboru rosyjskiego

(XY) Z upragnieniem i nadzieją, ale zarazem z pewnym niepokojem oczekiwało społeczeństwo nasze kilkakrotnie zapowiadane i odręczone ogłoszenia Encykliki papieskiej do biskupów polskich. To właśnie odręczone tak doniosłego aktu, ta zwłoka budziła niepokój wobec wieści, z poważnego pochodzących źródła, o ścieraniu się we wpływych sferach watykańskich dwóch prądów, z których jeden uchodził za nieprzychylny dla nas w imie-

maniu ogółu, nie wdającego się w subtelne rozróżnienia kombinacji dyplomatycznych. Podana w dziennikach zagranicznych wiadomość o misji biskupa tyrańskiego Zerra i przypisywanem mu zaprzeczeniu faktu prześladowania katolicyzmu w Rosji zwiększała obawy, tak naturalną w naszym położeniu podejrzliwością podsycając.

Był to jednak niepokój przelotny, były to raczej instyktowe, aniżeli wyrozumowane obawy, bo spodziewaliśmy się, bo mieliśmy słuszne prawo oczekiwać, że w Encyklice znajdziemy nie tylko roztropne wskazówki postępowania, ale i słowa szczerego współczucia dla nas, a sprawiedliwego potępienia gwałtów, systematycznie od lat wielu nad wiarą i narodowością naszą dokonywanych, świeżo zaś przełaniem krwi niewinnie pomordowanych ofiar stwierdzonych.

Nie możemy oceniać pojedynczej polityki Leona XIII z naszego narodowego punktu widzenia, nie możemy wznieść się na tę wyżynę, z której wzrok Najwyższego Pasterza ogarnia całość interesów świata katolickiego. Rozumiemy, że naród polski stanowi drobną cząstkę tego świata i nie żywny nieuzasadnionej pretensji, ażeby sprawa nasza stała w polityce Kurji na pierwszym planie. Mieliśmy wszakże nadzieję, że jeżeli wyższe względy polityki kościelnej nie pozwalają na jawny protest, w każdym razie prześladowanie, któremu ulgamy, będzie przynajmniej stanowczo osądzone. A gdyby i to okazało się niemożliwem, lub dla pewnych przyczyn w danej chwili niepożądanem. — Stołca apostołska da nam dowód czelności swej — zamilczeniem o gnębacem nas bezprawiu.

Encyklika, która w dosłownem brzmieniu w szerokich kolkach jest już u nas znana, jakkolwiek w pismach ogłoszoną nie była i zapewne nie będzie — wywołała w ogóło wrażenie bardzo przykre nawet wśród ludzi, szczerze i gorąco religijnych. Niewątpliwie wytrawni politycy, lub publicyści po uważnem jej odczycaniu odnajdą właściwą a ukrytą, albo raczej bardzo subtelnie wyraźną myśl wielu ustępów, które ogół czytelników inaczej tłómaczy. Zapewne fakt uznania naszej jednoci narodowej pomimo podziałów państwowych, pomimo różnicy pochodzenia, mowy i obrządku, ma niepoślednią doniosłość polityczną, jak również zalecenie duchowieństwu, ażeby „z mocą ale roztropnie” praw swych bronilo. Ale dla ogółu, który ni raz nie potrafi zorientować się w zawilej budowie kusztownie nakutych zdań łacińskich, ani odczuć delikatnych odcieni, ani zrozumieć dyplomatycznych zastrzeżeń, który nie zna i znać nie będzie komentarzy. — Encyklika jest przedewszystkiem obowiązującym poleceniem bezwzględnie ulegania władzy państwowej i oddawania jej „czci i werności jakby Bogu ludźmi przez ludźmi rządzącemu.”

Naprzyjaciele Bóstwa będą mieli

